

ved, naar ærede Medlemmer have henvendt sig privat til mig og spurgt mig om, paa hvilket Sted de mest passende kunde bringe visse Sager frem, som stode i Forbindelse med Finantsloven, at have — det vedkjender jeg mig — sagt til dem, at jeg troede, at det bedst kunde ske ved Lovforslagets Behandling i dets Helhed; thi om det end forekommer Nogen paa-faldende, at Enkeltheder fremdrages her, vilde det i Virkeligheden være mere skadeligt, naar de kom frem ved Behandlingen af Vædringsforslag, som de ikke stode i Forbindelse med.

Derefter sattes Finantslovsforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning, og vedtoges med 79 Stemmer mod 1.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget.

Formanden: Forinden vi gaa videre, skal jeg meddele Udfaldet af Valget af Sekretærer. Der blev afgivet 66 Stemmesedler, men deraf var 1 ugyldig, fordi der paa den fandtes Navnet „C. Petersen“ uden nærmere Betegnelse, og der var saaledes 65 gyldige Stemmesedler. Valgte ere Clausager med 63, Povlsen med 61, Chr. Pedersen med 59 og Keth med 49 Stemmer.

Man gif derefter til den under Nr. 3 paa Dagsordenen, opførte Sag, som var:

Forespørgsel af Folkethingmanden for Præsts Amts 4de Valgkreds (Frølund) til Marineministeren angaaende Indlæggelse af Koppepatienter paa Søhospitalet i Nyboder.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 4541).

Frølund: Jeg skal tillade mig at begynde denne Forespørgsel, som jeg har faaet Thingets Tilladelse til at stille, med en Bemærkning, som jeg finder ganske passende, da denne Sag nærmest maa betragtes som en Kjøbenhavns Sag, den nemlig, at jeg ingen Fuldmagt har til at tale paa Kjøbenhavns Vegne, og at jeg ikke har faaet nogen Anmodning derom, men jeg har stillet den alene ifølge den Ret, jeg har som Medlem her

af Thinget og paa Grund af det Kjendskab, jeg har til den Sag, der omhandles. Det vil ses af Forespørgslen, at den egentlig falder i to Dele; den første Del gaar ud paa at spørge Ministeren — jeg har stillet Forespørgslen til Marineministeren, det skulde maasse have været Krigsministeren, men da er det jo saa heldigt, at de to Ministerier ere forenede i een Person — om det forholder sig saaledes, at han har afflaaet en Anmodning fra Kjøbenhavns Kommune om at maatte indlægge Koppepatienter paa Søhospitalet. Da jeg stillede Forespørgslen, kjendte jeg ikke noget Bestemt herom, uden hvad jeg havde læst i Bladene, og derpaa tør jeg ikke stotte nogen bestemt Mening; thi, som bekjendt, ere disse meget ofte vildeledende, og de meddele Efterretningerne saa farvede, at man vanskeligt kan udlede Noget deraf. Jeg har imidlertid nu erfaret, at det virkelig forholder sig saa, at en saadan Anmodning er bleven afflaaet. Det er imidlertid ikke her min Hensigt at forsøge at kritisere den ærede Minister, og ikke heller at fremkalde nogen Kritik, det vilde jo i ethvert Tilfælde være for tilde, og jeg har den Tillid til den ærede Minister, at han ikke er kommen med et saadant Afslag, uden, at han har havt sine gode, gyldige Grunde derfor. Man kan jo for Resten meget let tænke sig en Grund — jeg veed ikke, om den ærede Minister har tænkt sig den —, der kunde undvirkes omtrent som saa. Det er meget besynderligt, at en Kommune saa stor som Kjøbenhavns, der har et Indbyggertal af omtrent $\frac{1}{10}$ af Danmarks, ikke selv har truffet Foranstaltninger for at imødegaa en saadan Epidemi. Men, som sagt, det skal jeg lade ligge, og i alt Fald gæner det ikke noget at rippe op i disse gamle Sager; derfor ere Koppepatienterne lige husvilde. Jeg ønskede om mulig ved denne Forespørgsel at skaffe dem en Husleilighed, saaledes at de ikke skulde falde os Andre til altfor stort Bæver (Stemmer: Hør!); ja navnlig ogsaa mig selv. Den anden Del af Spørgsmaalet gaar, som bekjendt, ud paa at spørge den ærede Minister, om han endnu er lige saa haardhjertet, som han efter Manges Mening hidtil har vist sig at være, om han endnu,